

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1778

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji su ustavnom tužbom pokrenuli MC-ULTIMAKS d.o.o., Marijan Kulaš i Verica Kulaš, svi iz Velike Gorice, koje zastupa odvjetnik Ljubomir Vuković iz Odvjetničkog društva Jelić, Vuković i Handžiski iz Zagreba, na sjednici održanoj 30. lipnja 2016. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Ukida se presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-7610/2010-11 od 11. travnja 2013.

III. Predmet se vraća Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske na ponovni postupak.

IV. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Dopuštenu i pravodobnu ustavnu tužbu podnijeli su MC-ULTIMAKS d.o.o., Marijan Kulaš i Verica Kulaš, svi iz Velike Gorice (u daljnjem tekstu: podnositelji), Rakarska 18, koje u postupku pred Ustavnim sudom zastupa odvjetnik Ljubomir Vuković iz Odvjetničkog društva Jelić, Vuković i Handžiski iz Zagreba.

Podnositelji u ustavnoj tužbi tvrde da su im presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Visoki upravni sud) broj: Us-7610/2010-11 od 11. travnja 2013. (u daljnjem tekstu: osporena odluka) povrijeđena ljudska prava i temeljne slobode zajamčene Ustavom Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

Osporenom odlukom Visokog upravnog suda odbijena je tužba podnositelja i potvrđeno je rješenje Grada Velike Gorice, Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo (u daljnjem tekstu: tuženo tijelo) kojim je po pravu nadzora poništena lokacijska dozvola klasa: UP/I-350-05/2008-001/00436, ur. broj: 238-33-10-2009-9 od 25. ožujka 2009.

1.1. Za potrebe ustavnosudskog postupka, a na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) Ustavni sud je zatražio i izvršio uvid u spis Visokog upravnog suda broj: Us-7610/2010.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

2. Uvidom u spis predmeta utvrđeno je sljedeće:

– tvrtka »B.V. INVEST« d.o.o. iz Zagreba u povodu zahtjeva za zahvat u prostoru ishodila je lokacijsku dozvolu klasa: UP/I-350-05/2008-001/00436, ur. broj: 238-33-10-2009-9 od 25. ožujka 2009. (u daljnjem tekstu: lokacijska dozvola), koja je izdana za građenje višestambene građevine na postojećoj građevnoj čestici površine 1126 m² i širine 19 m;

- lokacijska dozvola postala je konačna 28. srpnja 2009. (odbijene su žalbe i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje o izdavanju lokacijske dozvole klasa: UP/II-350-05/09-02/574, ur. broj: 531-04-1-09-2), a pravomoćna 26. kolovoza 2009.;
- podnositelji su od tvrtke »B.V. INVEST« d.o.o. kupoprodajom stekli pravo vlasništva na nekretninama za koje je izdana sporna lokacijska dozvola;
- na temelju pravomoćne lokacijske dozvole podnositelji su izradili i ishodili potvrdu glavnog projekta;
- u skladu sa lokacijskom dozvolom i potvrđenim glavnim projektom, podnositelji su izgradili građevinu (stambeno-poslovni objekt) i sklopili ugovore o prodaji posebnih dijelova građevine s trećim osobama;
- građevinski inspektor Upravnog odjela za provedbu dokumenata prostornog uređenja i građenja grada Velike Gorice inspekcijskim nadzorom provedenim 8. prosinca 2009. utvrdio je da je investitor započeo s radovima u skladu s potvrdom glavnog projekta;
- urbanistički inspektor Uprave za inspekcijske poslove Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) 18. svibnja 2010. predložio je poništiti po pravu nadzora spornu lokacijsku dozvolu;
- Ministarstvo je 24. svibnja 2010. donijelo odluku o poništenju po pravu nadzora pravomoćne i konačne lokacijske dozvole;
- podnositelji su podnijeli tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske 1. srpnja 2010.

2.1. U obrazloženju osporene odluke istaknuto je:

»Odredbom članka 34. stavak 1. Zakona o prostornom uređenju ... propisano je da svaki zahvat u prostoru se provodi u skladu sa dokumentima prostornog uređenja, posebnim propisima i lokacijskom dozvolom. (...)

(...)

Dokument prostornog uređenja na koji se odnosi članak 34. stavak 2. citiranog Zakona, je odluka o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Velike Gorice ...

Prema članku 49. citiranog Prostornog plana ... najmanja dimenzija građevne čestice višestambene građevine određena je širinom od 25 m i površinom od 1250 m. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je lokacijska dozvola izdana za građenje višestambene građevine na postojećoj građevinskoj čestici površine 11026 m² i širine 19 m.

Odredbom članka 24. citiranog Prostornog plana ... dozvoljava se smještaj građevine i na građevnoj čestici površine manje od najmanje propisane ... međutim ostali uvjeti nisu ispunjeni, a isti se odnosi na širinu građevne čestice ... Stoga je u pravu tuženo tijelo kad navodi da je pri primjeni članka 24. citiranog Prostornog plana moguća izgradnja i na manjoj čestici, međutim širina građevne čestice na kojoj je zahtjev odobren ne zadovoljava posebni uvjet glede širine građevne čestice.«

2.2. Državna tijela postupala su kako slijedi:

- lokacijska dozvola za sporni stambeno-poslovni objekt izdana je 25. ožujka 2009., a postala je konačna u upravnom postupku 28. srpnja 2009.;
- potvrda glavnog projekta izdana je 26. listopada 2009.;
- inspekcijskim nadzorom provedenim 8. prosinca 2009. utvrđeno je da je investitor započeo s radovima u skladu s potvrdom glavnog projekta (prvi inspekcijski nadzor proveden po građevinskom inspektoru);
- viši urbanistički inspektor podnio je 18. svibnja 2010. prijedlog za poništenje lokacijske dozvole po pravu nadzora;